

*Bohoslužby 16.1.2022 (2. neděle po Zjevení Páně) ve Dvoře
Králové nad Labem, vede Hana Pojezdná*

Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého se scházíme k
bohoslužbám. Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, přeji Vám
dobrý den a vítám vás.

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte
národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy,
přemýšlejte o všech jeho dívech! (Ž 105,1-2)

Píseň 130 (Ž105) 1-4

Modlitba

Náš nebeský otče. Jsme tady. Stojíme před Tebou a vyznáváme,
že nejsme takoví, jací bychom chtěli být. Myslíme na sebe a moc
nehledíme na to, aby se kolem nás cítili dobře i druzí. Děláme
chyby a neumíme se moc omlouvat. Často slyšíme jen to, co
chceme slyšet. Jsme toho hodně dlužní. Tobě i lidem.
Vymlouváme se, utíkáme od odpovědnosti a zapomínáme na tebe.
Odpusť. Vyznáváme, že přes všechnu snahu to bez tvé pomoci
nezvládneme. Spoléháme na Tvou lásku a Tvé milosrdenství.
Věříme, že nás přijmeš s našimi nedokonalostmi a slabostmi.
Prosíme, potěš nás, povzbud' a proměň. Ved' nás po správné cestě
a nedovol sejít. Děkujeme. Amen

1.čtení 2Kr 4,1-7

Píseň 246 Pane, dnešek je den chvály

2.čtení J 2, 1-11

Kázání

Skončila doba vánoční. Bůh – jako malé novorozené dítě –
sestoupil na zem. Známe to. Každé Vánoce si to připomínáme
v kostele při kázáních, doma u stromečku, zpíváme o tom,
připomínají nám to děti ve vánoční hře, v televizi, v obchodních
střediscích. Dujdaj, dujdaj dá. Do omrzení. To je ta první zpráva
o Bohu na Zemi. Kdo se má dozvědět, že se narodil? Celý svět!
Všichni lidé bez rozdílu. Svátek Zjevení Páně – Bůh sestoupil na
Zemi pro celý svět! O této druhé zprávě jsme slyšeli v kázání
minulou neděli. Dnešní text začíná slovy „třetího dne“. Jakmile
toto slovní spojení z bible uslyšíme, měli bychom se zastavit a
zpozornět. Třetího dne byl zachráněn Jonáš z břicha velryby,
třetího dne Ježíš vstává z mrtvých. Třetí den totiž znamená něco
jako naplnění – už toho bylo dost a začíná něco nového: Před třemi
dny si Ježíš našel učedníky a slíbil jim, „že uvidí věci daleko
větší“. A už to tedy začíná. Je tu třetí den a začínají se dít věci!
Třetí zpráva: Ježíš se dává do práce. Startuje ukázka toho, jak to
vypadá, když se Bůh dostane na Zem. Ale pozor! Nejde o nějakou
tiskovou konferenci s programovým prohlášením, nějaké dlouho
předem avizované veřejné vystoupení ani o kázání ve slavné
synagoze. Ježíš jde s máti a učedníky na svatbu. Na svatbu? To je
sice v životě rodiny ne úplně každodenní událost, ale párkrát jsme
už všichni na svatbě byli. Už ale víme, že u tohohle Božího syna
Ježíše je všechno jinak, než by člověk myslel. Takže žádné
náboženské prostory, ale jde se do života! Do radosti, veselí, ale
taky do konce dětství a do nových počátků-slib, závazek, nejistota,
zda to půjde, co to bude stát, jestlipak obstojím. A to je vlastně

hodně podobné s tím, když se potkám s Bohem, Kristem a uvěřím. To je podobný životní převrat. Nic není, jak bylo dřív, vzniká vztah, musím se rozhodnout pro něco, co spojuje a zavazuje, něco životodárného začíná. Ale teď se to zadržlo. Matka, ukazují se tu takové ty ženské schopnosti, si všímá, že se něco děje – skoro to vidím před sebou: něco je ve vzduchu, nervozita, někdo někam běží, posunky, šeptání. Došlo víno. No to by byl opravdu svatby konec zlej. Marie jde za Ježíšem. Už nemají víno. Žádné prosby, lamentace, manipulace přes city. (To jsou další ženské dovednosti). Jen prostá oznamovací věta. Proto je další konverzace mezi nimi trochu divná, nepochopitelná. Ale je to hovor dvou, kteří na rozdíl od ostatních vědí. Vědí, kdo je kdo. Vědí, že jestli někdo může zachránit to, co se s láskou i vší odpovědností a lidským umem dlouho připravovalo, ale stejně se nějak zvrtno, je Ježíš. Tedy matka běží za služebníky: Udělejte, cokoli vám nařídí! A tak žádné ještě ne, ale UŽ. Agent Božího království je odtajněn. A jedná. Kdo by čekal, že Ježíš začne: Došlo víno? Tak to je dobře, v nejlepším přestat. Anebo: Snad už toho vypili dost, ne? Copak se neumí bavit bez alkoholu?, tak ten čeká marně. Zazněl totiž jasný pokyn: naplňte 6 kamenných nádob. Byly to nádoby na rituální očišťování, spíše takové bazénky. Víme od Sváti Karáska, a ten to ví od Kalvína, že to bylo na 500 l. To se tedy služebníci pořádně zapotili. Vodovod asi tenkrát neměli. A teď naberte a zanechte svatebnímu koordinátorovi. Cože? Luxusní víno! S přívlastkem! Žádný krabicák nebo slité patoky, které by snad hostům po 6 dnech popíjení už možná i stačily. Židovská svatba totiž nekončila v noci nebo nad ránem, jako u nás, my jsme ve slavení žabaři. A to

množství!! Ne pár flašek z benzínky, jak mě poučil syn, že to končí, když se zábava rozjede víc, než se čekalo. Ježíš nic nekomentuje, ani žádné gesto nikdo neviděl, nic nevysvětluje, nepoučuje, že takhle to je, když přijde Boží království do světa. A tak byl pochválen ženich, který možná ani nevěděl, že přišly nesnáze a určitě vůbec netušil, kdo má v záchraně prsty. Boží království se prolomilo do světa. Úplně tiše, nenápadně, nečekaně – službou. Příběh ze svatby je v tomto evangeliu počátek zázraků. Zázraků jako znamení, která vyprávějí, kým Ježíš je a pomáhají nám v něj uvěřit. A jak toto znamení Ježíše představuje? Jako pomocníka v nesnázích. Ale ne jenom v takové nouzi, jakou by třeba bylo ohrožení života. Není to záchrana před smrtí, z nemoci, hladu, strádání, bezpráví. Jde tu o záchranu veselí a zábavy! Proměněním vody ve víno Ježíš proměnil i konec tohoto příběhu, který už už hrozil skončit trapasem a ostudou. Dokonce neváhal použít rituální nádoby. To je, jako bychom biblí ze stolu Páně postavili vrklající nohu u stolu (~~a pokračovali v popíjení~~). Pro Ježíše nad svatými předměty a rituály vždy vítězí člověk. Jeho život, ale také jeho radost. Lidská radost není nic méněcenného, nic méně než zbožnost, střídmost, píle, pracovitost. A Ježíš nám nabízí pravou radost. Radost, která není na úkor nikoho a ničeho, po které nepříjde vystřízlivění, výčitky ani kocovina. Ale pozor! Ježíš není automat na plnění přání. Hodíš modlitbu, sedneš a čekáš. Cink! Přání je splněno. Došlo víno, a tak tě, Pane, prosíme, pomoz. Čáry máry fuk, tady je pár lahví, tak to rychle nenápadně důstojně zakončete. Ne, ne! Boží záchrana je velkolepá. Vynikající víno v přehnaném, nekonečném množství. Stejně jako

vdovin olej z baňky naplnil všechny nádoby, které se jen ve vsi našly.

V našem příběhu všechno začalo všímavostí matky Marie. Ta upozornila, že je něco v nepořádku. Kéž bychom i my měli vždy cit pro nesnáze druhých. Kéž by ho měla církev. Vždyť církev jsou dnes ti, kdo myslí, že vědí o Ježíši víc, než okolní svět. Že vědí, co může Ježíš světu nabídnout. A pak ta výzva k poslušnosti. Dělejte, cokoli vám nařídí. Copak to jde? Milovat nepřátele, být milosrdní k druhým a nekoukat, co to bude stát, nastavovat druhou tvář, odpouštět všechno a stále a nečekat zadostiučinění. Copak to jde? Služebníci natahali beze slova 500 l vody do očišťovacích kádí, v době, kdy už všichni byli dávno očištěni a oni čekali průsvih, protože docházelo víno. Kéž bychom se i my dokázali řídit jeho radami, ačkoli je považujeme za nemožné, absurdní. Kdybychom vždycky všechno nevěděli líp! Ježíš nám nechce nic brát, kazit. Ježíš proměňuje, dělá nové věci. Ale jen z toho, co mu nabídneme. Přinesme mu své nanicovaté vodové životy a nebudeme se stačit divit, co s nimi s Ježíšovou pomocí dokážeme udělat. Promění je v tolik vína, že bude přetékat a pro každého bude dost. A nevidané kvality, vždyť jiné ani nemá. Má je pro nás uchované pro tuto chvíli. Až to bude potřeba. Vždyť sami toho moc nezmůžeme. Rozhlédněme se pořádně, ať vidíme, co pro nás má právě teď! Napijme se výborného vína, povzbuďme se, vždyť právě v tuto chvíli je tu s námi Bůh. Co bylo, už bylo. Co bude, nevíme. Ted' se nám nabízí proměna! Ted' se proměňuje. Využijme toho a žijme s pomocí Boží naplno! Carpe Diem! Ne, že by po nás už nic nebylo, ale berme s vděčností, když se dává!

Kéž, Pane, za nic nevyměníme víno Tvé výborné! Amen.

Píseň 423 Vinný kmen

Přímluvné modlitby

Pane, náš nebeský Otče. Věříme, že dokážeš proměnit každou situaci, věříme, že dokážeš proměnit špatné v dobré.

Prosíme za svět, který jsi nám daroval a který ničíme svým sobectvím. Kéž lidé dokážou spojit síly a rozum a zastaví devastaci.

Myslíme na lidi, kteří rozhodují o životech a osudech druhých. Kéž mají na paměti společné dobro.

Prosíme o místa, kde se válčí a kde se nedá žít. Myslíme na běžence a další oběti bojů. Kéž se najde dost lidí, kteří jim pomohou, kéž odpovědní dostanou rozum.

Prosíme za lidi, kteří jsou přehlíženi, ponižováni, odstrkováni. Buď s nimi, posiluj je. Nás ostatní postrč, když nevidíme, jak jim pomoci.

Prosíme za rodiče, učitele a všechny, kdo se starají o děti. Dávej jim moudrost a trpělivost.

Prosíme buď tam, kde se káže Tvé slovo a nedopust', abychom je my lidé komolili.

Prosíme za Ivu a další nemocné z našeho sboru, za všechny nemocné, umírající a jejich blízké. Buď s nimi a dávej jim sílu.

Za vše ostatní prosme Pána ve společné modlitbě. **Otče náš....**

Píseň 404 Bud' vůle Tvá

Ohlášky

Slovo poslání – 1J 4,14-15

Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí. A víme-li, že nás slyší, kdykoliv o něco žádáme, pak také víme, že to, co máme, jsme dostali od něho.

Požehnání:

Bůh ať je s námi jako vzduch, který dýcháme.

Bůh ať je s námi jako chléb, který nás posiluje.

Bůh ať je s námi jako voda, která nás osvěží.

Bůh ať je s námi jako víno, které dává radost.

Bůh ať je s námi jako dům, který nás chrání.

Bůh ať je s námi jako slunce, které den proměňuje světlem. Amen

Píseň 412 Až potud nám pomáhal